

Publicerad 2005-11-15 08:32 av Ki

Merparten av mina hittills inlagda texter är stoff från en svunnen tid som aldrig tagit sig uttryck förr. Denna var en av mina absoult första... och den som gjorde min egen sanning lite mer tydlig för mig...

Ända tills.....

En tyst och tom plats

högt uppe någonstans

Där jag kan vara alldeles, alldeles ensam

Att få stå där uppe på toppen med uppsträckta armar
och motta kraften som sakta, sakta fyller min kropp

Bara sluta mina ögon och känna styrkan

Jag breder ut mina vingar och lämnar kanten
Lugnt och kontrollerat
och utan vindens hjälp svävar jag så fram över vidderna
och ser allting klart och tydligt
ur ett helt annat perspektiv...

Jag skulle sjunga högt och vackert!

Dansa fritt och galet!

Jag skulle gråta av lycka och skratta åt allt ont!

Utan att känna ögon som bevakar

Höra röster som förtalar

LYCKLIG

Ända tills.....

Någon dyker upp där borta

som skrattar åt mig och tycker jag är galen
Då faller jag till marken och bryter mina vingar

[Tillbaka där jag började](#)

Texten är utskriven från [Poeter.se](#)

Författaren Ki med [Poeter.se](#) id #5377 innehar upphovsrätten